

מסורת הש"ס

רש"י

נערה המאורסה פרק עשירי נדרים

ר"ן ס"א

עין משפט
גרי מצוה

א) לקמן ט"ז ב) לקמן ט"ז
ג) לקמן ט"ז ד) לקמן ט"ז
ה) לקמן ט"ז ו) לקמן ט"ז
ז) לקמן ט"ז ח) לקמן ט"ז
ט) לקמן ט"ז י) לקמן ט"ז

הנהרות הבי"ח

א) וכן הו"ד ב) וכן הו"ד
ג) וכן הו"ד ד) וכן הו"ד
ה) וכן הו"ד ו) וכן הו"ד
ז) וכן הו"ד ח) וכן הו"ד
ט) וכן הו"ד י) וכן הו"ד
יא) וכן הו"ד יב) וכן הו"ד
יג) וכן הו"ד יד) וכן הו"ד
טו) וכן הו"ד טז) וכן הו"ד
יז) וכן הו"ד יח) וכן הו"ד
יט) וכן הו"ד כ) וכן הו"ד
כא) וכן הו"ד כב) וכן הו"ד
כג) וכן הו"ד כד) וכן הו"ד
כה) וכן הו"ד כו) וכן הו"ד
כז) וכן הו"ד כח) וכן הו"ד
כט) וכן הו"ד

גליון הש"ס

א) וכן הו"ד ב) וכן הו"ד
ג) וכן הו"ד ד) וכן הו"ד
ה) וכן הו"ד ו) וכן הו"ד
ז) וכן הו"ד ח) וכן הו"ד
ט) וכן הו"ד י) וכן הו"ד
יא) וכן הו"ד יב) וכן הו"ד
יג) וכן הו"ד יד) וכן הו"ד
טו) וכן הו"ד טז) וכן הו"ד
יז) וכן הו"ד יח) וכן הו"ד
יט) וכן הו"ד

הנהרות מבר"ב

א) וכן הו"ד ב) וכן הו"ד
ג) וכן הו"ד ד) וכן הו"ד
ה) וכן הו"ד ו) וכן הו"ד
ז) וכן הו"ד ח) וכן הו"ד
ט) וכן הו"ד י) וכן הו"ד
יא) וכן הו"ד יב) וכן הו"ד
יג) וכן הו"ד יד) וכן הו"ד
טו) וכן הו"ד טז) וכן הו"ד
יז) וכן הו"ד יח) וכן הו"ד
יט) וכן הו"ד

פירוש הרא"ש

א) וכן הו"ד ב) וכן הו"ד
ג) וכן הו"ד ד) וכן הו"ד
ה) וכן הו"ד ו) וכן הו"ד
ז) וכן הו"ד ח) וכן הו"ד
ט) וכן הו"ד י) וכן הו"ד
יא) וכן הו"ד יב) וכן הו"ד
יג) וכן הו"ד יד) וכן הו"ד
טו) וכן הו"ד טז) וכן הו"ד
יז) וכן הו"ד יח) וכן הו"ד
יט) וכן הו"ד

שמע אביה והפר לה. זו ביום ולא הספיק הבטל לשמוע שירר לה
עד שמת חזר (א) ומיפר חלקו של בעל ואין צריך להפר חלקו הוהיל
וכבר הפר: **כ"ה אומרים אין יכול להפר.** חלקו של בעל בלבד אל"כ
חזר ומיפר חלקו עמו משום דסניא להו מקל"ש (ב) היכא דהפר מד
בלא חזרה ואמתי הוה הנדר שלם אלא
שאין איסורא חמור כנתחלה וכוון
לדאמי הנדר שלם הוה מיבעי ליה
לנטול חלקו ומלק הבטל דמתרוקנה
רשותו לו: **וביום שמיפרי מיעו קא
גייז.** כי קדם האב והפר חלקו חממו
לשנים ומבטל חזיו ועדיין חזיו קיים
וכשמיפר עכשיו חלקו של בעל הו
שלו מופר: **ש"ס.** דתנאזי הו ומקל"ש
קל"ש כתיב הלל: **יש שאלה בהקס.**
שם שמיפר לה נדרה האב והפרוס
ונשאלו על הקמתן מהו מי יש שאלה
ויכולין להפר לה או לא: **יש שאלה
בהפר.** היכא דקאמי האחד והיפר
האחד יכול האחר לשאלו על הקמתו
בתקום שהפר כבר שמיפרי והו מופר (ג)
ענין אחר **יש שאלה בהפר.** כל"ה אה"ל

יש שאלה בהקס מי הו מופר הנדר בנאמה שאלה דהקמה דאין
צריך לומר לה (ד) בהפרתו או אין שאלה בהפר דלא הו מופר אל"כ
מפר לה בעל או האב לאחר שנשאל בנאמה שאלה דהקמה לה הו
מופר לה: **כ"ה נשאלין על בהקס.** ללישא קמה נשאלין על ההקס
ומותרין להפר לה: **ואין נשאלין על הפר.** דהיכא דקיים אחד והפר
אחד אין נשאל (ו) אלא או כולו בשאלה או כולו בהפרה בעיני.
ולישנא בתרא נשאלין על ההקס ומותרין להפר לה אל"כ ואין נשאלין
על הפר דאין הנדר מופר בזה שממיר החכם לנטול דהקמה אל"כ
מיפר לה בעל או אל"כ: **ע"ה יש שאלה בהקס.** שקיים לה בעל
או האב הנדר ואח"כ הלך ונשאל עליו לחכם והמירו החכם (ז) מי
אמרין דמיון שקיים את הנדר שוב אין נשאלין עליו ולא הו שאלה
מעלה או דלמא כיון שהמירו חכם בעל הקמתו וביטל הנדר: **אל"כ
יש שאלה בהקס יש (ח) שאלה בהפר.** כלומר בתקום הפר שם
שמע את נדרה ולא רזה להפר אלא הלך ונשאל בו ביום על אותו
נדר לחכם מאי מי אמרין הוהיל אם היא הולכת לחכם ונשאלה לו
שיהא ממירה דאח לנדרו הכל אם נשאלה לחכם יכול להמיר לה
הכא נמי אם נשאל האב לחכם על נדר בתי היא מותר הוהיל ואי
בעי מתי מיפר: **כ"ה דאמר רבי יוחנן נשאלין על ההקס.** כלומר
ענין שפירשתי ואין נשאלין על הפר כמו כן: **קיים ליבי קיים ליבי.**
מרי וימיני ונשאל על הקמה ראשונה וביטולה: **מסו.** כלומר הקמה
שניה דלא נשאל עליה בעל בנאמה שאלה אי לא: **יש דאמר רבא.
ב"ש.** ואילו מותרין (לעיל י"ז) (ט) שבועה שלא אוכל שבועה כ"י דאמר
רבא אם נשאל על הראשונה שניה חלה עליו ה"ג אם נשאל על הקמה
ראשונה שניה חלה עליו: **אמר קיים ליבי והדר אמר מופר ליבי.**
בתוך כדי דבור ובלשון הוה אמר בתוך כדי דבור ראשון ולא תיחול
הקמה אל"כ חלה הפרה מרי מי ציטל ההקמה וקיים הפרה אי לא:
ת"ש

לקמאי ז"ל מילי דלא ניירי ומשום הכי מפרשנא בה מאי דאיתמי לי.
לא חיללא דנתי דלקמן (דף ג.) מספקא לן קיים ליבי שעה ומופר ליבי

שמע אביה והפר לה ולא הספיק הבטל לשמוע עד שמת חזר
האב ומפר חלקו של בעל. האי דקמתי חזר לא שיחזור להפר
מה שהפר כבר דהיינו חלקו של אב אלא להבי מני חזר משום שכבר
הפר חלקו ועשוי חזר ומיפר חלקו של בעל ובעמי בני ואין צריך
שיחזור ויפר חלקו עמו משום דמיון דמיון
דליהו לא מת אע"ג דמית ליה בעל
לא בעלה הפרה דאכ: **אמר רבי
נפן ין ין דברי ב"ש.** דקסדרי דיכול
האב להפר בני האי גוונא ובהפרת
חלקו של בעל בלא חזר בני משום דהפרה
דאב כיון דלא מת לא אצטרילא לה:
אבל כה"ה אין יכול להפר כלל.
ואפי' חזר ומפר חלקו ומלק הבעל.
וקא ידעינן שעתא משום לדב"ש מיעו
גמי כשהפר האב חתלה הפר חלקו
בלבד ומלק הבעל לא נגרע כלל אלא
עדיין הוה קיים לגמרי ומשוב הוה
להורישו לאב ונכ"ה מקל"ש קל"ש
כשהפר האב חלקו נגרע חלקו של
בעל ואינו משבו להורישו לאב דמיון
דאב אכמי איתיה הפרה דידיה לא

בעלה לה ואמתי נדרה בקלוסימיה קאי וכוון דקל"ש ליה חלקו של בעל
לאחז בו ביום אביה ובעלה האחרון מפירין נדריה בדמיה לקמן (דף
ע"ה.) וכמו שפירשנו עלה דהיא ב"ש. דהין הוה פירושא דהאי שמעתא
דקמחא דעמין עליוה וחינא לדב"ש טובא מילי דלא ניירי ולא
כדרי לן ולא חיישינא למתכניניה: **בעי רבא יש שאלה בהקס.**
אם קיים הנדר ונשאל בו ביום על ההקס מי מתי מפר בו ביום או
לא אבל למחר פשיטא דלא מתי מפר דלא גרע משמיעא: **ואפי"ל
יש שאלה בהקס יש שאלה בהפר או אין שאלה.** נראה דבעי דאף
על גב דבהפר לא שייך שאלה דנשאלה הקס כעין נדרה הוה אבל
הפרה לא אפילו הכי מציעא לן אי יש שאלה בהפר משום דהפרה
אקמה איתקוש להדי ודאמר' לקמן (ט"ז) שאני הכא דאמר קרא'ז אישה
ויקמנו ואישה פירענה את שפא לכלל הקס כללל הפר לא בא לכלל
הקס לא בא לכלל הפר ומשום הכי בעי אה"ל דיש שאלה בהקס
דיש מרי מי אמרין נתי דלא שייכא ביה שאלה אפילו הכי אמרין
דיש שאלה דאיתקושי איתקוש או דלמא למיתלחא דהפרה דלא חייב
ליש שאלה איתקוש. ומסקינן מדברי יוחנן דלענין שאלה לא איתקוש:
בעי רבא קיים ליבי קיים ליבי ונשאל על הקמה ראשונה מהו.
מי אמרין כיון דבעידנא דאפיק הקמה שניה מפומיה לא חיללא מו
לא חיללא או דלמא נתי דכהיחא שעתא לא חיללא היינו משום
דכהיחא שעתא איתא להקמה קמיתא דלא שבקא ליה לבתריתא:
ליתל לאב כי חיישינא אקמיתא משבתא כביריתא רוחא וחיילא:
כ"ה דאמר רבא אם נשאל על הראשונה שניה חלה עליו. לעיל
בפרק ואלו מותרין (דף י"ז.) אמר רבא איתמינתי דשבועה שלא
אוכל שבועה שלא אוכל. והכא נמי כי ממשיל אהקמה קמיתא שניה
חלה עליו: **בעי רבא קיים ליבי ומופר ליבי ולא תיחול הקמה אלא
לרבה פשיטא ליה דהקמה לא חיללא דממ"ז אי הפרה חיללא הקמה
שעה אי חיללי מרייהו או לא שאני התם שמתן קנצה להקמה והפרה
אבל**

משום דהפרת הבעל נמשל לפי שאינו קיים בשעת הפרת האב אי נמי שנתחלה לא הפר האב מתוך שחלקו קיים יפר לו
חלק הבעל: יש שאלה בהקס. אם הקים הבעל ושאל לחכם מהו שיעל הבעל להפר וכו' ביום מיידי דאי ביום לא אמרין
לא מושל השאלה דמוקם (הנדר) לעולם (ור"ש) כיון דקיים יש שאלה בה"ב. אם נשאל על הפרתו מי אמרין שאמר
חזר לחיינו לא: ת"ש (דאמר ר"י) נשאלים על ההקס ואין נשאלין על ההפר: בעי רבא קיים ליבי קיים ליבי ונשאל
על הקמה ראשונה מהו. מי אמר דיכול להפר לפי דהקמה שניה אינה כלום שהרי לא חתלה על הראשון או דלמא מי
לא חתלה מרי ומשבע ומודם מהראשונה שניה חלה עליו דמי משכח רוחא חיללא ה"י כי משכח רוחא חיללא: קיים
ליבי טובא: ליבי ויא הויה ההקמה ע"י דהיי"א השה מהו. מי חיללא בתרא או קמא אבל לא מציעא ליה (אם אמר)
קיים ליבי ומפר ליבי ולא אמר לא תיחול הקמה עד למחר וכו' דאח דאח ההקמה שאלה חלה ולא הפרה ולא
מיבעי למרי תפוס לשון ראשון אלא פשיטא לרי ייפי דאמר קף בנמר דברי אדם תפוס וחילי מרייהו בני תמורת עולה
ותמורת שלמים (ותמורה דף כ"ה) היינו דוקא התם דיכולין לקיים שיעה קף זה אחר זה להביא דמני מילי עולה וחילי
שלמים אבל הכא דאי אפשר לטול זה אחר זה כיון דתל הראשון לא תחול אחרייו ע"ש:

אמר רבי נתן ה"ב רבי
ב"ש. אכ"ה טיפא קאי
וכה"ה אינו יכול להפר
האב ש"מ לנ"ש מיעו גמי
אבל שמיפר חלקו ומלק
הבעל דהיי"א הלך הרבה
לאב וביה סברי מיקל
קל"ש בהפרה דאב ונדר
נגרע הוא חלקו אין יכול
הבעל להורישו לאב והכי
נמי מיעו גמי לא יפא
לבעל וית' דביה פלגי
נמי אירשא דהפר הבעל
ומת דאמר דמפר וביה
אמריס אינו יכול להפר
כיון דהפר בעל מקל"ש
קל"ש (ומתקנא) הנדר ולא
יבעל להבטל ג"י הפרה
דאב גרידא ונכ"ש מיעו גמי
ונשאל נדר משבו ומיכל
לנטול הפרה דאב ויכול
להיות דלא פלגי ברישא

אמר רבי נתן ה"ב רבי
ב"ש. אכ"ה טיפא קאי
וכה"ה אינו יכול להפר
האב ש"מ לנ"ש מיעו גמי
אבל שמיפר חלקו ומלק
הבעל דהיי"א הלך הרבה
לאב וביה סברי מיקל
קל"ש בהפרה דאב ונדר
נגרע הוא חלקו אין יכול
הבעל להורישו לאב והכי
נמי מיעו גמי לא יפא
לבעל וית' דביה פלגי
נמי אירשא דהפר הבעל
ומת דאמר דמפר וביה
אמריס אינו יכול להפר
כיון דהפר בעל מקל"ש
קל"ש (ומתקנא) הנדר ולא
יבעל להבטל ג"י הפרה
דאב גרידא ונכ"ש מיעו גמי
ונשאל נדר משבו ומיכל
לנטול הפרה דאב ויכול
להיות דלא פלגי ברישא

אמר רבי נתן ה"ב רבי
ב"ש. אכ"ה טיפא קאי
וכה"ה אינו יכול להפר
האב ש"מ לנ"ש מיעו גמי
אבל שמיפר חלקו ומלק
הבעל דהיי"א הלך הרבה
לאב וביה סברי מיקל
קל"ש בהפרה דאב ונדר
נגרע הוא חלקו אין יכול
הבעל להורישו לאב והכי
נמי מיעו גמי לא יפא
לבעל וית' דביה פלגי
נמי אירשא דהפר הבעל
ומת דאמר דמפר וביה
אמריס אינו יכול להפר
כיון דהפר בעל מקל"ש
קל"ש (ומתקנא) הנדר ולא
יבעל להבטל ג"י הפרה
דאב גרידא ונכ"ש מיעו גמי
ונשאל נדר משבו ומיכל
לנטול הפרה דאב ויכול
להיות דלא פלגי ברישא

א) וכן הו"ד ב) וכן הו"ד
ג) וכן הו"ד ד) וכן הו"ד
ה) וכן הו"ד ו) וכן הו"ד
ז) וכן הו"ד ח) וכן הו"ד
ט) וכן הו"ד י) וכן הו"ד
יא) וכן הו"ד יב) וכן הו"ד
יג) וכן הו"ד יד) וכן הו"ד
טו) וכן הו"ד טז) וכן הו"ד
יז) וכן הו"ד יח) וכן הו"ד
יט) וכן הו"ד

מוסף רש"י

א) וכן הו"ד ב) וכן הו"ד
ג) וכן הו"ד ד) וכן הו"ד
ה) וכן הו"ד ו) וכן הו"ד
ז) וכן הו"ד ח) וכן הו"ד
ט) וכן הו"ד י) וכן הו"ד
יא) וכן הו"ד יב) וכן הו"ד
יג) וכן הו"ד יד) וכן הו"ד
טו) וכן הו"ד טז) וכן הו"ד
יז) וכן הו"ד יח) וכן הו"ד
יט) וכן הו"ד

תוספות

א) וכן הו"ד ב) וכן הו"ד
ג) וכן הו"ד ד) וכן הו"ד
ה) וכן הו"ד ו) וכן הו"ד
ז) וכן הו"ד ח) וכן הו"ד
ט) וכן הו"ד י) וכן הו"ד
יא) וכן הו"ד יב) וכן הו"ד
יג) וכן הו"ד יד) וכן הו"ד
טו) וכן הו"ד טז) וכן הו"ד
יז) וכן הו"ד יח) וכן הו"ד
יט) וכן הו"ד

א) וכן הו"ד ב) וכן הו"ד
ג) וכן הו"ד ד) וכן הו"ד
ה) וכן הו"ד ו) וכן הו"ד
ז) וכן הו"ד ח) וכן הו"ד
ט) וכן הו"ד י) וכן הו"ד
יא) וכן הו"ד יב) וכן הו"ד
יג) וכן הו"ד יד) וכן הו"ד
טו) וכן הו"ד טז) וכן הו"ד
יז) וכן הו"ד יח) וכן הו"ד
יט) וכן הו"ד